

РЕШЕНИЕ

№ 677

гр. Разград, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **НАТАЛИЯ Д. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело
№ 20223330101139 по описа за 2022 година

Искът е с правно основание чл.439 във вр. с чл.124 ал.1 ГПК.

Депозирана е искова молба от Н. С. Н., който твърди че с **изп.лист от 26.06.12г.** на РС-Разград, на основание чл.405 във вр. с чл.404 т.1 ГПК и Заповед за изпълнение №4123/16.12.11г. по гр.д.№2341/11г., влязла в сила на 29.05.12г. е осъден да заплати на БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД сумата от 435.48лв. главница по договор за кредит CREX-01869691/28.07.08г. ведно със законната лихва от 13.12.2011г.; сумата 51.82лв. договорна лихва от 30.03.10г. до 29.10.10г.; сумата 72.77лв. мораторна ливха от 30.04.10г. до 28.11.11г.; 25лв. държ. такса и 100лв. юк. възнаграждение.

С **изп.лист, издаден на 30.05.2012г. на РС-Разград**, на основание чл.405 във вр. с чл.404 т.1 от ГПК и Заповед № 4087/14.12.2011г. РРС, влязла в сила на 28.05.2012 година е осъден да заплати на БНП „ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ ЕАД: 353,77лв. неплатени вноски по Договор за кредит ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.12.2011г. до окончателното ѝ изплащане, 39,40лв, договорна лихва за периода от 15 03 2010г до 15.07.2010г.,

60,65лв, моторна лихва за периода 15.04.2010г. до 28.11.2011г., 125лв разноси по делото, от които претендирани 25лв -заплатена ДТ за образуване на делото и 100лв – адв.възнаграждение

На основание първоначално на първия изпълнителен лист е образувано на 26.11.2012г. изп.д.№ 842 по описа за 2012г. на ЧСИ Г.С., като впоследствие през 2016г. е присъединен по делото и вторият изпълнителен лист. По делото ПДИ не му е редовно връчена. Счита, че след като в продължение на две години, от образуването на изпълнителното дело не са поискани и не са извършени изпълнителни действия спрямо него е настъпила перемпция по

закон съгласно чл.433 ал.1 т.8 от ГПК. Независимо дали ЧСИ е издал постановления за прекратяване на изп.дело. Всички действия на ЧСИ след тази дата /26.11.2014г./ по така образуваното дело се явяват незаконосъобразни. В последствие изп.дело е прекратено от ЧСИ на 08.02.2019г. по перемпция.

На 12.02.2019г., но със същите изпълнителни листове е образувано между същите страни вече ново изпълнително производство, а именно изп.дело № 47/2019г. по описа на ЧСИ Г.С.. Тъй като и по двете изпълнителни дела е посочено, че следва да заплати горепосочените задължения на вискателя КРЕДИТ ИНКАСО ИНВЕСТМЪНТС БГ ЕАД, като това дружеството се явява правопреемник на БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ ЕАД, като уточнява, че никой не го е уведомявал за това обстоятелство.

Намира, че за задълженията визирани в изпълнителните листове в негова полза е изтекла общата погасителна давност, установена в чл.110 от ЗЗД, а именно:

- за изп.лист, издаден на 26.06.2012г. от РС-Разград, издаден въз основа на влязла в сила на 29.05.12г. заповед за изпълнение № 4123/16.11.2011г. по гр.д.№2341/2011г. на РРС, давността съгласно чл.114 ЗЗД е започнала да тече от 29.05.2012г.

-за изп.лист, издаден на 30.05.2012г. от РС-Разград въз основа на влязла в сила на 28.05.12г. заповед за изпълнение №4087/14.12.11г. , давността е започнала да тече на 28.05.12г.

От тези две дати 29.05.12г. и съответно 28.05.12г. до 29.05.17г., респ. 28.05.17г. няма извършени изп.действия от ЧСИ. Изп.дело е образувано след 5 изтичането на петгодишния давностен срок ,а именно на 05.07.17г. когато е наложен запор върху банкова сметка на ищеца.

Ищецът счита, че гореизложеното обосновава наличието на интерес от воденето на настоящия иск. Предвид на това моли съда да приеме за установено по отношение на ответника че вземанията му по изпълнителните листи от 26.06.12г. и по 30.05.12г. са погасени по давност и не се дължат. Претендира и за разноси.

Ответникът Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ ЕАД считат иска за допустим, но неоснователен, предвид следните съображения:

На 28.07.2008 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД (предишно наименование „Джет Файненс Интернешънъл" АД), с универсален правопреемник е "БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.", клон България, в качеството му на Кредитор, от една страна, и ищеца, в качеството му на Кредитополучател, от друга, е подписан Договор за кредит № CREX- 01869691. Между същите страни, на 19.04.2008г. е бил сключен и Договор за кредит № CREX-01791774. Вследствие на възникналите между страните договорни правоотношения, същите уточнени в горепосочените договори за кредит, кредиторът "БНП Париба Пърсънъл Файненс"ЕАД е финансирал кредитополучателя, а за Н. С. Н. е възникнало задължение да издължи горепосочените кредити, съгласно условията по договорите.

По молба на "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД на 26.11.2012г. е образувано изп. дело № 842/2012г. по описа на ЧСИ Г.С., са приведени в изпълнение процесиите изпълнителни листове.

По време на образуването на 26.11.2012 г. изп.производство по изп.дело № 842/2012г. са били предприети изпълнителни действия, всяко от които прекъсващо погасителната давност.

С молбата си за образуване на изп.дело на **26.11.2012г.** "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД е възложил правомощията по чл.18 от ЗЧСИ на ЧСИ Г.С.. На тази дата е прекъсната погасителната давност. Молбата за инициране на изпълнително производство, с която се възлагат правата по чл. 18 ЗЧСИ когато е редовна води до прекъсване на теклата до момента погасителна давност. На **04.12.2012 г.** е изпратена ПДИ до длъжника.

На 27.05.2016г. от БНП ПАРИБА ПЪРСЪНАЛ ФАЙНЕНС С.А., КЛОН БЪЛГАРИЯ е постъпила молба за присъединяване към изп.дело.

На **28.02.2017 г.** е последвало и депозирането на молба за конституиране на нов взыскател от „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ" ЕАД, което действие отново прекъсва течащата относно вземането погасителна давност. С нея на съдебния изпълнител са възложени правомощията по чл.18 от ЗЧСИ и е поискано насрочването на дата за опис на движими вещи.

Насрочването на опис на движимите вещи в дома на длъжника е валидно изпълнително действие, което изгражда съответния способ и прекъсва погасителната давност. Волята на взыскателя за събиране на вземането е безспорно изразена, в тази връзка.

На 05.07.2017г. е изпратено запорно съобщение за налагане на запор върху банковите сметки на длъжника, разкрити е ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД.

След като изп.д. № 842/2012г. е било прекратено, взыскателят е изтеглил процесиите изпълнителни листове и на 12.02.2019г. е депозирана молба за образуване на ново изпълнително производство, като е образувано изп. дело № 47/2019г., отново по описа на ЧСИ Г.С., с което за пореден път е била прекъсната погасителната давност относно вземането, тъй като на съдебния изпълнител са възложени правомощията по чл.18 от ЗЧСИ и е направено искане за предприемане на конкретни изпълнителни действия, включително насрочване на опис на движими вещи, които действия отново са прекъснали погасителната давност по процесиите вземания.

На 22.02.2019г. е изпратено запорно съобщение до ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД. Присъединяването на държавата като взыскател на 27.03.2019г. отново е действие, което е прекъснало давността, съгласно т.10 от ТР №2/2013 ОСГТК на ВКС.

На 02.10.2020г. взыскателят е депозирал молба с посочен изпълнителен способ, а именно с молба за извършване на справка в ел. регистър на БНБ и налагането на запови върху установените банкови сметки.

На 22.02.2022г. „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ" ЕАД отново е депозирал молба с посочен изпълнителен способ, което действие отново е прекъснало погасителната давност за

процесиите вземания.

Всяко направено искане от страна на взыскателя за предприемане на изпълнителни действия прекъсва погасителната давност, тъй като съдебният изпълнител е длъжен да предприеме необходимото по изпълнение на искането. Евентуалното бездействие на съдебния изпълнител не следва да е санкция за взыскателя, тъй като разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК налага именно такава, но при личното бездействие на взыскателя.

Всички гореизброени изпълнителни действия са прекъснали течащата относно вземането погасителна давност, поради което погасителната давност относно процесното вземане не е изтекла.

Не е необходимо предприемането на действие от съдебния изпълнител в рамките на изпълнителния способ да е задължително успешно, за да се счита давността за прекъсната. Това следва от самата разпоредба на чл. 116, б. „в“ ЗЗД, в която законодателят неслучайно си служи с думата „предприемане“ на изпълнителни действия, а не „извършени“ или друга подобна формулировка.

В настоящия случай погасителната давност е била прекъсвана многократно с предприемането или осъществяването на горепосочените изпълнителни действия, с което предишният взыскател "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД, настоящия взыскател „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД и ЧСИ Г.С. не са бездействали, а напротив, са предприемали необходимите действия в хода на образуваните изпълнителни дела № 842/2012 г. и № 47/2019 г., което доказва активно поведение за удовлетворяване интересите на взыскателя.

Налице е разлика между перемпционния и давностния срок. Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ - той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново - отделно изп.дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, или не е образувал ново дело; във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ. Необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора нито ползва или вреди на длъжника. То може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение на съдебния изпълнител, само доколкото не е събрана дължимата авансова такса за образуване на отделното дело и с това са нарушени канцеларските правила по воденото на изпълнителните дела."

Следавателно перемпцията е без правно значение за прекъсването на давността." За перемпцията и необходимостта от образуването на ново дело значение има също, кога е направено искането (преди или след изтичането на срока за перемпция). Но дори изпълнителното дело да е било перемирано, необразуването на новото искане в отделно дело няма значение за прекъсването на давността."

ТР № 2/26.06.2015 г., постановено по т.д. № 2/2013г на ОСГТК на ВКС посочва кои процесуални действия на съдебния изпълнител представляват изпълнителни действия и имат за последица прекъсване на погасителната давност. С това ТР се отменя като загубило сила ППВС № 3/18.11.1980г. постановено по чл.58 т.1 ЗУС (отм), с което е постановено, че образуването на изпълнително производство прекъсва давността като по време на изпълнителното производство давност не тече. С ТР, с което се обявява за загубил сила предшестваш тълкувателен акт, поражда действие от момента на постановяването на новото ТР, поради което и от този момент предшестваният тълкувателен акт престава да се прилага. Ако преди постановяване на новото ТР са се осъществили факти, които са от значение за съществуващото между страните правоотношение, които са породили правните си последици, то тези последици трябва да бъдат преценявани с оглед на тълкувателното ППВС или ТР, което е било действащо към момента на настъпването на последиците"... обратното би означавало да се предаде обратно действие на новото ТР, което се предвижда само по изключение, съгласно чл. 14 от ЗНА.

Съгласно ППВС № 3/18.11.1980 г. образуването на изпълнително производство прекъсва давността като по време на изпълнителното производство **давност не тече**. Едва от 26.06.2015 г. с ТР № 2/26.06.2015 г. е дадено различно разрешение, като е прието, че в изпълнителното производство давността се прекъсва с всяко действие по принудително изпълнение, като от момента на същото започва да тече нова давност. В същите мотиви на въпросното решение, съдът категорично посочва, че „извършената с т.10 от ТР 2/26.06.2015 г. постановена по т. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС отмяна на ППВС №3/18.11.1980 г. поражда действие от датата на обявяването на ТР, като даденото с т.10 от ТР № 2/26.06.2015 г. постановено по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС разрешение се прилага от тази дата и то само по отношение на висящите към този момент изпълнителни производства, но не и към тези, които са приключили преди това.“

Ако се приеме, че при образуван изпълнителен процес, преди постановяването на ТР № 2/26.06.2015 г. постановено по тълк. д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, погасителна давност тече, то може да се стигне до това, че „давността ще се счита за изтекла със задна дата преди момента на постановяване на тълкувателното решение, но въз основа на даденото с него тълкуване, което би довело и до несъобразяване на действащото към онзи момент ППВС'.

Следователно образуване на изп.дело № 1819/2011 г. по описа на ЧСИ Т.М. на 18.11.2011 г. до 26.06.2015г. намира приложение ППВС № 3/18.11.1980г. и погасителна давност не тече, независимо дали има или няма извършени изпълнителни действия. Началния момент от който започва да тече погасителна давност е датата 26.06.2015г.- постановяване на ТР № 2/26.06.2015. Следователно, датата, на която вземането се погасява по давност би била 26.06.2020г. В случая и в периода след 26.06.2015г. има извършени редица изпълнителни действия по изп.д.№ 842/2012г. и изп.д.№47/2019г., които прекъсват погасителния давностен срок.

На дата **10.01.2017г.** между "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД в качеството му на Цедент и „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ" ЕАД, ЕИК 202423225, в качеството му на

Цесионер, е бил сключен договор за цесия, по силата на който "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД е прехвърлило вземанията си по сключените с Н. С. Н. Договор за кредит № CREX-01869691 и Договор за кредит № CREX-01791774, на „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, за което към настоящия отговор представяме съответните извлечения от документи.

С пълномощно, предишният кредитор е упълномощил ответника, да уведоми от негово име всички длъжници по вземания на "БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД, които дружеството е цедирало. Уведомления за извършеното прехвърляне на вземания до длъжника са изпратени от ответника, но не са получени от ищеца на предоставения от него адрес. Същите са се върнали с отбелязване „заминал/ отсъства“. В условията на евентуалност, ако съдът прецени приложените към отговора уведомления, да се считат за връчени.

Претендират за разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е сключил два потребителски договори с БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.: CREX-01869691/28.07.08г. и CREX-01791774. Предвид неизпълнение на договорните си задължения кредиторът се е снабдил с изп.листи, въз основа на влезли в сила заповеди за изпълнение.

По изп.лист от 26.06.12г., въз основа на заповед за изпълнение №4123/16.12.11г. по гр.д. №2341/11г.,влязла в сила на 29.05.12г. ищецът е осъден да заплати на БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД сумата от 435.48лв. главница по договор за кредит CREX-01869691/28.07.08г. ведно със законната лихва от 13.12.2011г.;сумата 51.82лв. договорна лихва от 30.03.10г. до 29.10.10г.; сумата 72.77лв. мораторна ливха от 30.04.10г. до 28.11.11г.;25лв. държ.такса и 100лв. юк.възнаграждение.

По изп.лист, издаден на 30.05.2012г., въз основа на Заповед за изпълнение № 4087/14.12.2011г. РРС, влязла в сила на 28.05.2012г. ищецът е осъден да заплати на БНП „ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ ЕАД: 353,77лв. неплатени вноски по Договор за кредит CREX-01791774, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.12.2011г. до окончателното ѝ изплащане, 39,40лв, договорна лихва за периода от 15 03 2010г до 15.07.2010г.,60,65лв, моторна лихва за периода 15.04.2010г. до 28.11.2011г., 125лв разноски по делото, от които претендирани 25лв -заплатена ДТ за образуване на делото и 100лв – адв.възнаграждение.

На 26.11.2012г. кредиторът БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД е депозирал молба за образуване на изп.дело, въз основа на изп.лист от 26.06.12г. по договор CREX-01869691/28.07.08г, в която освен възлагане на действия по чл.18 от ЗЧСИ е посочил и предприемане на действия от страна на ЧСИ по принудителното събиране на вземането по негово усмотрение /чл.19 ЗЧСИ/.Образувано е изп.д.№842/12г. по описа на ЧСИ Г.С..По делото са извършвани множество справки, опити за връчване на ПДИ.

На 27.05.2016г. вискателят е депозирал молба за присъединяване на друго вземане по изп.л. от 30.05.12г. и договор CREX-01791774.Отново са правени справки и опити за връчване на ПДИ на длъжника.

На 28.02.17г. ответникът е депозирал молба за замяна на вискател с оглед извършена цесия в негова полза, като е представил договора за цесия. С молбата новия вискател е възложил на ЧСИ действия по чл.18 ЗЧСИ, както и извършването на опис на движими вещи на длъжника. Отново са извършвани справки от ЧСИ.

На 05.07.17г. е наложен запор върху банкови сметки на длъжника.

С постановление от 08.02.19г. ЧСИ е прекратил производството поради настъпила перемпция.

С молба от 12.02.19г. вискателят е поискал двата изп.листи да се депозират наново в деловодството на ЧСИ за образуване на ново изп.дело.

С постановление от 01.03.2019г. ЧСИ е вдигнал наложените запор по това изп.дело.

Въз основа на молбата от 12.02.19г. ЧСИ е образувал ново изп.д. 47/2019г. с вискател Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ ЕАД, въз основа на двата изп.листи от 30.05.12г. и от 26.06.12г.. С молбата са възложени действия по чл.18 ЗЧСИ и посочен изпълнителен способ-опис на движими вещи. ЧСИ е извършил справки.

На 22.02.19г. е наложил запор върху банкови сметки на длъжника.

На 27.03.19г. Държавата се е присъединила като вискател.

На 02.10.20г. с молба вискателят е поискал отново извършването на справки и налагане евентуално на заповори.

На 22.02.22г. с молба е поискал отново налагане на заповор, опис,оценка и публична продан на движими вещи на длъжника.

ЧСИ е насрочил опис на движими вещи на длъжника на 05.07.2022г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното: Предявеният иск е допустим. Длъжникът в изпълнителното производство има интерес да установи, че не дължи сумите по изпълнителния лист, тъй като с положително решение по отрицателния установителен иск ще постигне прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.7 ГПК.

Задължението на ищеца е формирано от два договора за паричен заем, по които има влезли в сила заповеди за изпълнение от 28.05.12г. и 29.05.12г. Влизането в законна сила на заповед за изпълнение има ефект, сходен със силата на пресъдено нещо на съдебно решение, защото прегражда възможността да се оспорва съществуването на материално право, удостоверено в изпълнителното основание, по арг. от чл.424 ГПК. Съгласно чл.117 ал.2 ЗЗД ,след удостоверяване на вземането със съдебно решение започва да тече нова давност и срокът ѝ е пет години. Употребения в нормата на чл.117 ЗЗД израз “съдебно решение“ следва да се тълкува съобразно целта на производството по чл.410 ГПК за бързо и ефективно събиране на парични вземания, за което при условията на съкратен исков процес

заинтересованият се сдобива със съдебен акт, подлежащ на принудително изпълнение. Заповедта за изпълнение отговаря на съществените характеристики на съдебен акт, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Предмет на изпълнителна сила е само съдебно потвърденото притезание.

Съгласно т.10 от ТР 2/26.06.15г. по д.т.№2/2013г. на ВКС, ОСГТК, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл.433 ал.1 т.8 ГПК нова погасителна давност за вземането започва да тече, от датата на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. Със същото ТР е обявено за изгубило сила ППВС №3/1980г. , като разясненията по приложението на закона са приложими след 26.06.15г. по отношение на висящите изпълнителни производства. До този момент е релевантно даденото първоначално търкуване на закона с ППВС №3/1980г., съгласно което образуването на изпълнително производство прекъсва давността, а докато трае то-давност не тече.

След този момент следва да се прилага ТР2/26.06.15г. по т.д. №2/2013г. на ВКС, съгласно което давностният срок се прекъсва, с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, било в изпълнение на молба на вискателя или предприето по инициатива на съдебния изпълнител, на основание овластяването по чл.18 ЗЧСИ. В ТР са посочени кои действия не са изпълнителни и не прекъсват давността- постановление за образуване на изп.д., изпращането и връчването на ПДИ, проучването на имуществото на длъжника, справки и пр., назначаването на експертиза, извършването на разпределение, плащането. Прекъсва давността всяка редовна молба за изпълнение, както и тази с която вискателят възлага по чл.18 ЗЧСИ. Всяко ново искане прекъсва давността.

Съгласно решение №37/24.02.21г. на ВКС давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение, което същинско изпълнение може да предприеме само съдебният изпълнител и то прекъсва давността; но давността е свързана с поведението на кредитора-тя не се влияе от поведението на други лица. Затова ако искането от кредитора е направено своевременно, но изпълнителното действие не е предприето от ЧСИ преди изтичането на давностния срок, по причина, която не зависи от волята на кредитора, давността се счита прекъсната с искането, дори то да е нередовно, ако нередовността е изправена надлежно по указание на ЧСИ. Прекъсването е едно-с предприемането на действието, но се счита да е настъпило с обратна сила, ако след поискването давността е изтекла.

На база гореизложеното относно действието на ППВС №3/1980г. с образуване на изп.д. №842/2012г. давността е прекъсната и такава не е текла до 26.06.2015г. След този момент е започнала да тече нова погасителна давност, която е прекъсвана с всяка последващо поискано или предприето изпълнително действие. На 28.07.2017г. е депозирана молба за замяна на вискателя, като новия вискател /ответник по делото/ е възложил действия по чл.18 ЗЧСИ и е посочил изпълнителни действия-опис на движими вещи. С това действие давността е прекъсната. На 05.07.2017г. е наложен запор на банкови сметки, с което действие отново е прекъсната давността и е започнала да тече нова 5 годишна погасителна

давност. Същата е прекъсната на 12.02.19г. когато вискателят е изтеглил изпълнителните си листи от перемираното изп.д.№842/12г. и е поискал образуването на ново такова с номер 47/19г. на същия ЧСИ. С молбата освен възлагане по чл.18 ЗЧСИ вискателят ответник е поискал принудително изпълнение по двата изпълнителни листи, като е посочил способ-опис на движими вещи. На 22.02.19г. е извършен запор на банкови сметки на длъжника, с което давността отново е прекъсната. На 27.03.19г. Държавата е присъединена като вискател по това изп.дело, което действие отново е прекъснало давността. С молби от 02.10.20г. и 22.02.22г. вискателят е искал изпълнение, като е посочил способ на принудителното събиране на вземането си, като с всяка молба давността е прекъсвана. С постановление на ЧСИ е последно е насрочен опис на движими вещи. Всички горепосочени действия на вискателя са прекъсвали давността, след което е започвала да тече нова погасителна давност, която не е изтекла и по отношение на двете вземания на ответника, индивидуализирани в изп.листи от 30.05.2012г. и 26.06.12г.

Предвид неоснователността на предявения иск, на ответника се следват сторените по делото разноси в размер на 150лв. юк.възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВАРЛЯ предявените от Н. С. Н., ЕГН ***** от гр.Разград установителни иски по чл.439 във вр. с чл.124 ал.1 ГПК против Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ ЕАД, ЕИК 202423225 гр.София, че не дължи сумите по **изп.лист от 26.06.12г. по ч.гр.д.№2341/2011г. на РС-Разград** от 435.48лв. главница по договор за кредит CREX-01869691/28.07.08г. ведно със законната лихва от 13.12.2011г. ; сумата 51.82лв. договорна лихва от 30.03.10г. до 29.10.10г.; сумата 72.77лв. мораторна лихва от 30.04.10г. до 28.11.11г.; сумата 25лв. държ.такса и 100лв. юк.възнаграждение и сумите по **изп.лист, издаден на 30.05.2012г. на РС-Разград** въз основа на заповед за изпълнение №4087/14.12.2011г. от 353,77лв. неплатени вноски по Договор за кредит CREX-01791774, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.12.2011г. до окончателното ѝ изплащане, сумата 39.40лв. , договорна лихва за периода от 15 03 2010г до 15.07.2010г., сумата 60.65лв. моторна лихва за периода 15.04.2010г. до 28.11.2011г., сумата 125лв разноси по делото, поради неизтекла в негова полза погасителна давност.

ОСЪЖДА Н. С. Н. да заплати на Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ ЕАД сумата 150лв./сто и петдесет лева/ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____

